

Oğlan ve Griffin

Jane MEADOW

Ođlan ve Griffin

Jane MEADOW

Theo dağın eteğindeki küçük bir evde yaşıyordu. Bez çantası ve pusulasıyla ormanda keşfe çıkmayı çok severdi. Sisli bir sabah, yumuşak, hüzünlü bir ses duydu. Sesin peşinden eğrelti otlarının arasından geçerek gitti ve yavru bir griffin buldu. Kanadı yaralıydı ve ona parlak yeşil gözlerle bakıyordu.

Theo'nun içi bu yaratık için sızladı. Onu korkutmamak için yavaşça dizlerinin üstüne çöktü. 'Sorun yok,' diye fısıldadı. 'Sana zarar vermeyeceğim.' Griffin'in sarımsı altın rengi tüyleri ve kürkü vardı, bir kanadı mavi bir sargıyla sarılmıştı. Theo ona yardım etmesi gerektiğini biliyordu. İlk yardım çantasını almak için hızla eve koştu.

Ormanda, Theo griffinin kanadının etrafına nazikçe temiz bir bez sardı. Griffin ona tedirgin gözlerle baktı ama geri çekilmedi. 'Artık güvendesin,' dedi Theo yumuşak bir sesle. 'Ama griffinler hakkında pek bir şey bilmiyorum. Gerçek bir uzmana ihtiyacımız var.' Dağın yakınında yaşayan büyülü bir veterineri duyduğunu hatırladı.

Theo kıvrımlı patika boyunca yola koyuldu, griffin de yanında topallayarak yürüdü. Fazla uzaklaşmamışlardı ki gümüş örgülü, yosun yeşili pelerinli yaşlı bir kadınla karşılaştılar. 'Ben Dr. Willow,' dedi kadın, gri gözleri yuvarlak gözlüklerinin ardında pırıldıyordu. 'Görüyorum ki yardıma muhtaç bir dost bulmuşsun.' Theo her şeyi bir çırpıda anlattı.

Dr. Willow griffini dikkatle muayene etti. 'Genç bir tane, belki birkaç aylık. Kanadı burkulmuş, kırık değil. Dinlenip iyi beslenirse iyileşir.' Deri çantasını açıp yumuşak mavi bir sargı ve bazı otlar çıkardı. 'Onu birkaç saatte bir beslemen ve kanadını sargılı tutman gerekecek.' Theo başını salladı, elinden gelenin en iyisini yapmaya kararlıydı.

Theo ve Dr. Willow, Theo'nun bahe kulübesinde battaniyelerden rahat bir yuva yaptılar. Griffin kıvrılıp yattı, püsküllü kuyruğunu bedenine doladı. 'Taze et ve su getireceğim,' diye söz verdi Theo. Dr. Willow gülümsedi. 'Bir de bolca şefkat. En önemli ilaç odur.' Bir kavanoz iyileştirici merhem bıraktı ve yakında onları kontrol etmeye geleceğine söz verdi.

Başta griffin utangaçtı. Theo'ya parlak yeşil gözlerle bakıyor, Theo yaklaştığında tüylerini kabartıyordu. Ama Theo sabırlıydı. Yiyecek getiriyor ve yumuşak bir sesle konuşuyordu. Yavaş yavaş griffin ona güvenmeye başladı. Hatta Theo'nun yumuşak başını okşamasına izin verdi. 'Sen cesur bir tanesin,' dedi Theo ve griffin usulca cıvıldadı.

Günler geçti ve griffin güçlendi. Sağlam bacağıyla zıplayarak Theo'yu her yerde takip ediyordu. Theo ona Pip adını verdi, çünkü neşeyle cıvıldıyordu. Bahçede saklambaç oynadılar ve Pip çalıların arkasına saklanıp altın rengi kuyruğunu dışarıda bırakıyordu. Theo güldü. 'Seni görebiliyorum, Pip!' Griffin'in yeşil gözleri yaramazlıkla parladı.

Dr. Willow birkaç günde bir ziyarete geliyordu. Theo'ya sargıyı nasıl değiştireceğini ve kanadı nasıl kontrol edeceğini gösterdi. 'İyileştirme konusunda bir yeteneğin var,' dedi ona. 'Şefkatin güçlü bir şey.' Theo gurur duydu. Daha önce hiç Pip gibi bir arkadaşı olmamıştı. Griffin eline burnunu dayıyor ve dev bir kedi gibi mırıldıyordu. En iyi arkadaş oluyorlardı.

Bir sabah Dr. Willow kanadın sargısını açtı. 'İyileşmiş,' diye duyurdu. 'Pip uçmaya hazır.' Theo'nun içi burkuldu. Bu günün geleceğini biliyordu ama vedalaşmaya hazır değildi. Pip altın kanatlarını gerdi ve sevinçle bağırdı. Sonra Theo'ya baktı, sanki 'Şimdi ne olacak?' diye soruyordu. Theo derin bir nefes aldı. 'Eve dönmen gerek, Pip.'

Theo ve Dr. Willow, Pip'i dađ patikasından yukarı çıkardılar. Griffin zıplayıp kanat çırpıyor, her adımda güçleniyordu. Zirvede güçlü bir çıđlık duyduklar. Beyaz başlı, bronz tüylü kocaman bir griffin süzölerek indi. Bu Pip'in annesiydi, altın gözleri hem sert hem de şefkatliydi. Pip cıvıldayıp ona koştu ve annesi kanadını yavrusunun etrafına doladı.

Anne griffin, Theo'ya minnettarlıkla baktı. Başını eğdi ve Theo da karşılık olarak başını eğdi. Dr. Willow gülümsedi. 'Çocuğunu kurtardığını biliyor.' Pip son bir kez Theo'ya burnunu dayadı, sonra geri çekildi. Theo'nun gözleri yaşla doldu ama gülümsedi. 'Seni asla unutmayacağım, Pip,' diye fısıldadı. Griffin usulca cıvıladı, sanki 'Ben de seni' der gibiydi.

Theo izlerken Pip ve annesi kanatlarını açıp gökyüzüne yükseldiler. Bir kez, iki kez daire çizdiler, sonra bulutların içinde kayboldular. Dr. Willow elini Theo'nun omzuna koydu. 'Harika bir şey yaptın,' dedi. 'Pip'e ikinci bir şans verdin.' Theo gözlerini sildi. 'Pip'i özleyeceğim,' dedi. 'Ama yardım edebildiğim için mutluyum.'

Eve döndüğünde Theo kapı eşiğinde tek bir altın tüy buldu. Bunun Pip'ten geldiğini biliyordu. Tüyü pusulasının yanına, çantasına koydu. Dr. Willow ona griffinler hakkında küçük bir kitap verdi. 'Bir sonraki maceran için,' dedi göz kırparak. Theo gülümsedi. Pip ve Dr. Willow'dan çok şey öğrenmişti. İçi huzurla doluydu.

O gece Theo penceresinden dağa baktı. Pip'i düşündü, ailesiyle özgürce uçuyordu. İçinde sıcak bir parıltı hissetti. İyiliği bir fark yaratmıştı. Ve biliyordu ki orada bir yerde Pip de onu düşünüyordu. Paylaştıkları bağ her zaman özel olacaktı. Theo yüzünde bir gülümsemeyle uykuya daldı.

Theo Pip'i hiç unutmadı. Bazen dağa tırmanır ve seslenirdi. Ve bazen, çok uzaklardan tanıdık bir cıvıltı duyardı. El sallardı ve gökyüzünde altın rengi bir şekil daire çizerdi. Dr. Willow haklıydı: şefkat beklenmedik bağlar yaratır. Theo, başkalarına, hatta griffinlere bile yardım etmenin en büyük sevinci getirdiğini öğrendi.